

Hnutí Pro život ČR

3 / 2009

Informační oběžník občanského sdružení Hnutí Pro život ČR

září 2009

Vždyť jde o naše děti...

Tak se nám kvapem blíží další mezník, který ovlivní další možné kroky k plné právní ochraně počatých dětí, dětí nenarozených a zároveň nemocných nebo starých lidí. Budou parlamentní volby. Lidé z Vysociny dostali výbornou příležitost pomoci věci skrze preferenční hlas odevzdaný kandidátu za KDU-ČSL na druhém místě, MUDr. Tomáši Preiningerovi. Manžel obdivuhodné lékařky – gynekoložky, který dlouhodobě (nejen) finančně podporuje její působení v ambulanci, kde se poskytuje kvalitní péče místo obvyklé antikoncepce, umělých potratů, žádosti o umělé oplození, apod., je čestný muž, který zájmy kultury života hájí dlouhodobě a na prvním místě.

V dalších regionech bude situace pro voliče náročnější. Můžeme však společně najít měřítko, kterým se

bude řídit naše volební rozhodnutí. Je jím významný problém eutanazie, která se na nás v politickém spektru některých stran intenzivně chystá.

Nemalou potíž představuje euro-optimismus politických stran, které patrně ještě stále nedostaly příležitost dostatečného vhledu do struktur EU v oblastech, kde se o bioetických tématech rozhoduje. Naše česká legislativní suverenita v problémech, které nás společně trápí, je totiž stále omezována a zeslabována. Realita je taková, že budeme mít nařízení, promiňte, vlastně doporučení, která nebude v rámci závazků členů evropského společenství možné nesplnit. Zakusili jsme na vlastní kůži zmíněný mechanismus nedávno, když jsme se na pozvání britské poslankyně a zástupkyně Rady Evropy zúčastnili jednání v prostředí českého Parlamentu na téma „zákazu

výhrady svědomí v zemích Evropské unie“. Záležitost je v tuto chvíli ve fázi navrženého textu rezoluce, ovšem vývoj samozřejmě směřuje rychle dál. EU si nepřeje, aby v členských zemích existovalo právo výhrady svědomí, protože se domnívá, že je tím ohroženo zejména (prý jakési) právo ženy na potrat, rodičů na umělé oplození, právo na preimplantační diagnostiku embryí apod. Zachovat si právní suverenitu a uchránit si prostor, v němž bude skutečně volič moci ovlivnit situaci v naší zemi tím, že sám odpovědně zvolí poslance a senátora, místního a krajského zastupitele podle toho, zda bude či nebude chránit život a důstojnost člověka, je našim velkým úkolem.

Nejpalčivější otázkou dneška zůstává zabíjení lidí. Nic jiného. Je potřeba, abychom si to včas uvědomili. A je potřeba pracovat na změně (blíže viz. strana 16). Denně je zabíjeno 70 dětí umělým potratem a toto číslo pomalu narůstá.

K jakému číslu obětí dojdeme, až bude zákonem povolena eutanazie? Nenechme svou aktivitu rozmělnit úkoly, z nichž mnohé jsou jistě bohužel, ale přeci jen vzhledem k hrozbě eutanazie a realitě potratů podružné. Věnujme svou energii skutečně především těm, kteří jsou bezbranní a nemají nikde zastání. Vždyť jde o naše děti.

Zdeňka Rybová

Foto: Flickr

Čekáte-li nečekaně dítě

volejte 800 108 000

<http://prolife.cz>
Informační stránky
Hnutí Pro život ČR

<http://svobodavolby.cz>
projekt zaměřený
na osvětu dospívajících

<http://linkapomoci.cz>
celorepubliková poradna
pro ženy v tísní

<http://kruciata.cz>
modlitební úsilí na
obnovu kultury života

PhDr. Lukáš Petřík. Foto: euportal.cz

Výzva prezidentu republiky – zrušte potraty

Šéfredaktor internetového časopisu EUportal.cz PhDr. Lukáš Petřík zaslal 27. května letošního roku prezidentu Václavu Klausovi dopis, ve kterém ho žádá, aby podal Ústavnímu soudu Návrh na zrušení části zákona o umělém přerušení těhotenství.

Odvolává se přitom na Listinu základních práv a svobod, ve které se v čl. 6 píše, že každý má právo na život, dále že lidský život je hoden ochrany již před narozením a že nikdo nesmí být zbaven života.

Oceňuje v něm, že prezident se snaží hájit českou ústavnost v případě tzv. Lisabonské smlouvy, a vyjadřuje přesvědčení, že bychom však neměli zapomínat na další základní atribut naší ústavnosti, kterým je ochrana lidského života.

Hnutí Pro život ČR tuto iniciativu vítá a podporuje. Prezident Hnutí Pro život ČR Radim Ucháč zdůraznil: „Pozitivní zkušenosti z Polska ukazují, že plná právní ochrana člověka od početí je možná a vede k celkově lepší péči o matky i jejich děti. Legislativní změně ale brání strach pramenící ze zakořeněných předsudků a ideologie sociálního darwinismu degradující člověka na chytré zvíře.“

V červenci dostal autor dopisu Lukáš Petřík od prezidenta Václava

Klause odpověď, ve které uvádí, že potraty považuje za zlo a iniciativy vedoucí k jejich omezování uvítá. Podporuje aktivitu směřující k zákonodárcům naší země, kteří by podle něho měli být autoři změn zákona o umělém ukončení těhotenství. Prezident na závěr svého dopisu autory návrhu zrušení českého potratového zákona ujistil, že sám v cestě případnému zpřísnění nebo zákazu potratů stát nebude.

HPŽ ČR

Polští biskupové podporují návrh zákona zakazující umělé oplodnění

Během červnového plenárního zasedání Polské biskupské konference biskupové vydali prohlášení, které podporuje návrh zákona, který předložil polskému parlamentu Boleslaw Piecha, předseda parlamentní komise pro zdravotnictví. Zákon obsahuje úplný zákaz procedur oplodnění ve zkumavce.

Podle arcibiskupa Jozefa Michalika nezáleží církvi na tom, které politické strany podporují legislativu za předpokladu, že chápou stanovisko církve o potřebě chránit všech lidský život od početí a její odsouzení umělého oplodnění, kdy jsou embrya běžně ničena. Církev zajímá soulad politických stran s morálním učením

církve, s přirozeným a Božím zákonem. Podpora umělému oplodnění je jako financování vraždy.

Arcibiskup Hoser pochválil i návrh předložený legislativní iniciativou „Contra in Vitro“, který vyzývá nejen k zákazu umělého oplodnění, ale také k trestnímu postihu vězením lékařů, kteří by je provedli. Předseda iniciativy Jacek Kotula řekl, že skupina chce změnit zákon tak, aby každý, kdo se podílí na oplodnění vajíčka mimo tělo matky, musel strávit až tři roky ve vězení. Žádá také trest 5 až 25 let vězení pro ty, kdo se angažují ve výzkumu za použití kmenových buněk embryí.

lifesitenews.com

Slovensko: Právo na informace před zamýšleným potratem

Slovenský prezident Ivan Gašparovič podepsal 25. srpna zákon, kterým se zavádí lepší informovanost žen před umělým potratem, posiluje právo rodičů vyjádřit souhlas s potratem své nezletilé dcery a zavádí dvou-denní lhůtu od poučení na to aby se žena v klidu rozmyslela, zda potrat podstoupí. Novela nabude účinnost od 1. září 2009.

Novela byla přijata 19. června poměrem hlasů 87 pro a 7 proti. Velká většina poslanců Národní rady Slovenské republiky se tak jednoznačně postavila za návrh. Podpořila jej celá opozice s výjimkou několika jednotlivců, ale též většina poslanců SNS a několik poslanců z HZDS a SMERu.

forumzivota.sk

Švédská poslankyně chce vnutit potraty celé EU

Švédská poslankyně Birgitta Ohlsson, členka Liberální lidové strany a feministická aktivistka, odstartovala petici <http://www.makenoiseforfrechoice.eu> za právo na potrat. Doufá, že v Evropě získá milión podpisů, aby se jí musela zabývat Evropská komise v souladu s ustanoveními Lisabonské smlouvy. Cílem petice je, jak je uvedeno v jejím textu, vyvíjet tlak

na takové země, jako je Irsko, Polsko a Malta, kde ženy nemají přístup k legálním a bezplatným potratům.

Pat Buckley, představitel britské Society for the Protection of Unborn Children, řekl, že není příliš optimistický, že tato iniciativa ztroskotá, neboť v Evropském parlamentu je silná podpora pro potrat. Autoři petice představují skupinu, která chce diktovat suverénním národům a která se považuje za experta na lidská práva, mezi která řadí i právo na potrat.

Uvedená petice zdůrazňuje obavy irského pro-life hnutí, které již dlouho varuje, že pokusy vnutit Irsku, aby přijalo Lisabonskou smlouvu, přímo ohrožují zákony pro život a irskou svrchovanost. Problémy související s životem a rodinou byly jedny z hlavních důvodů, proč irští voliči odmítli před rokem v referendu Lisabonskou smlouvu.

Buckley řekl, že „garance“, které Irsko obdrželo od EU, jež se týkají potratů, zdanění a neutrality, mnoho neznamenaají, neboť je to Evropský soudní dvůr, který interpretuje Lisabonskou smlouvu. Nebezpečí takových garancí je v tom, že vlády nezodpovídají za Evropský soudní dvůr. Garance nemění samu Lisabonskou smlouvu. Ta zůstává naprosto stejná. Potratoví aktivisté se snaží také využít Evropský soud pro lidská práva, u kterého žalují Irsko tři ženy.

Buckley dále řekl, že jediným způsobem jak čelit této hrozbě, by byl protokol připojený k samé Lisabonské smlouvě, který by Irsku dával právo odmítnout potraty. To by pak i Evropský soudní dvůr musel uznat, neboť by byl vázán interpretovat Lisabonskou smlouvu podle takového protokolu.

lifesitenews.com

Hrůzné důsledky legalizované eutanazie v Belgii

Na Druhém mezinárodním symposiu o eutanazii a asistované sebevraždě, které se konalo 29. – 30. května v americkém státě Virginia hovořil Belgičan Lionel Rosemont. Řekl, že

Foto: Flickr.

s projednávanou problematikou přišel do styku, když se před 13 roky dozvěděl, že jeho nenarozená dcera bude trpět vážnými potížemi spojenými s vodnatelností mozku. Ačkoliv on a jeho žena byly vyzývány k potratu, rozhodli se plavat proti proudu a umožnit dítěti se narodit.

Přestože dítě postrádalo větší mozků, ukázalo se, že v rozporu s předpověďmi lékařů, je schopno se pohybovat, vidět a slyšet. Rosemont řekl: „Ačkoliv jsme byli sužováni bojem, abychom uchránili život dcery před potratem, byl to užitečný trénink, který jsme potřebovali k boji proti stejně hroznému monstru nazývanému eutanazie.“

V roce 2002 byl v Belgii schválen zákon umožňující eutanazii, je-li písemně žádaná pacientem, který trpí trvalou a nesnesitelnou fyzickou nebo psychickou bolestí. Je třeba souhlasu tří lékařů, není-li nemoc terminální, a jednoměsíční čekací lhůta je povinná pro pacienty trpící depresí.

Podle slov Rosemonta předsudky společnosti, se kterými se setkával v souvislosti se svou dcerou, se dramaticky změnily od schválení zákona o eutanazii. Život stále více ztrácí svou hodnotu, a proto svou dceru nikdy nenechává samotnou v nemocnici. Dva krát slyšel vyjadřovat se o své dceři, že je „dítětem určeným k eutanazii“.

V interview pro *LifeSiteNews.com* Rosemont trval na tom, že současná praxe eutanazie v Belgii nedbá na „pojistky“, které jsou obsaženy v zákoně. Řekl, že mají obrovský problém s překračováním zákona, aniž jsou z toho vyvozeny nějaké důsledky.

Ačkoliv Belgičané vědí o tom, že omezení daná zákonem nejsou re-

spektována, skutečný rozsah takového zneužití je jen málo znám. Jedním z takových rutinních zneužití je podávání smrtelně působících přípravků starším vážně nemocným pacientům. Jedna nemocniční sestra to nazvala „víkendovým úklidem“. Velmi často starší oběti eutanazie netrpí velkými bolestmi, ale jsou vražděni na žádost rodiny obtížené břemenem péče o ně.

V Belgii je toto téma tabu, hlavně proto, že zákon byl odhlasován a mnoho lidí se stalo spoluviničky vraždění, pomoci při něm nebo aspoň schvalováním. Když někdo o tom začne hovořit, většina lidí začne bránit sebe.

Rosemont upozornil na rychlost celého procesu v Belgii a varoval před pokusy zavést podobné zákony v dalších zemích a vyzval všechny, aby neutilkali před odpovědností.

lifesitenews.com

Budou v ČR schváleny adopce pro homosexuální páry?

Ve čtvrtek 18. června projednala Rada vlády pro lidská práva návrh Výboru pro sexuální menšiny, aby byl zrušen zákaz individuální adopce pro osoby žijící v registrovaném partnerství obsažený v zákoně o registrovaném partnerství. K návrhu se odmítavě vyjádřilo Ministerstvo práce a sociálních věcí i Ministerstvo vnitra (jehož zástupkyně však hlasovala pro návrh).

Poměrem 11:6 byl návrh schválen. Rada má pouze poradní hlas, návrh musí ještě projednat vláda a schválit parlament.

Res Claritatis

Aktuální zprávy týkající se kultury života jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>.

Italský zákon o potratech založen na podvodu

Data předkládaná v 60. letech minulého století, která přesvědčila Italy k podpoře zákona, byla zveličená. Ve skutečnosti od té doby přišlo o život čtyři a půl milionů dětí...

Podle italského poslance Marka Pannella bylo před přijetím zákona 194 „milion nebo milion a půl“ tajných potratů a mnoho obětí na straně žen. Proto byl požadován legální a asistovaný potrat. Předpoklad, který – podle mě – nedává smysl, neboť také vražd jsou tisíce, ale nikdo nenabízí „vyřešit“ problém legalizací vraždy. A je třeba pochopit, jednou provždy, zda je to pravda anebo faleš.

Čísla byly vždy „stržena od boku“. Například podle návrhu zákona v roce 1971 v Senátu docházelo ročně k 2–3 milionům tajných potratů se zhruba 20.000 úmrtími u matek (stejná předloha ve Sněmovně však záhadně nasadila 25.000 žen). V denících se počty neúměrně odchylovaly: *Corriere della sera* z 10. 9. 1976 kupříkladu uváděl od 1,5 do 3 milionů tajných potratů ročně, *Il Giorno* ze 7. 9. 1972 mezi 3 až 4 miliony ročně. V podstatě se předkládaly nepodložené a nekontrolovatelné odhady. **Tato kampaň vytvořila zdání národní pohromy, jen aby zákon prošel.**

K ověření ovšem stačilo málo; a mohla být prokázána pravda. Podle výpočtů provedených statistiky by za předpokladu 3 milionů tajných po-

Foto: Flickr

tratů ročně každá žena za svůj život musela podstoupit průměrně 8 tajně provedených potratů. Takový scénář je samozřejmě nesmyslný. Že „miliony nelegálních potratů“ každým rokem byl absolutně nepodložený argument, je nevyvratitelné zvláště dnes, kdy oficiální data o lékařsky prováděných potratech jich uvádějí kolem 130 tisíc ročně (v 1978 dosáhly vrcholu 240 tisíc za rok, ale vzápětí klesly hluboko pod 200 tisíc). Jestliže je toto počet žen, které přistoupí na umělý potrat nyní, když je snadný, povolený a odborně provedený v kterékoli nemocnici, a dokonce doporučovaný, je zřejmé, že v době, kdy byl zakázaný, trestaný vězením, s rizikem ohrožení pověsti a s obtížemi sehnat „andělíčkářky“, byl počet ještě nižší.

Ovšem k jádru problému. Tajné potraty prý měly po Itálii ročně za následek smrt 25.000 žen. Proto byl legalizován a je prováděn odborně. Je tento údaj pravdivý? Ne,

i onen je absurdní. K pochopení stačí málo. Podle Statistické ročenky z roku 1974 v plodném věku (mezi 15 a 45 lety) zemřelo v roce 1972, tedy před zavedením zákona, přesně 15.116 žen. Již fakt, že absolutní hodnota zesnulých je zhruba polovinou předpokládaných obětí nelegálních potratů, mluví dostatečně jasně. Přirozeně mezi úmrtími „při těhotenství nebo porodu“ by ilegální potraty tvořily menší část; patrně několik desítek ročně. (I to je smutné číslo, jelikož každá smrt je z lidského pohledu tragédií, ale nešlo o národní hrozbu.) Byly mnohem výraznější faktory úmrtí, jako porod, úraz, nehoda, vražda. Čísla, která platí pro rok 1972, byla konstantní i v jiných letech. Navíc roku 1969 byl počet žen zemřelých na komplikace při těhotenství, porodu a šestinedělí celkem 550 (Italská statistická ročenka 1971); 481 v roce 1970 (statistika 1972); 460 v roce 1971 (statistika 1973); 370

v roce 1973 (statistika 1975). Každým rokem mohlo být jen několik obětí nelegálního potratu. Závěr: hodnoty předhozené propotratovou lobby (25 tisíc mrtvých žen), které vedly k legalizaci potratů, byly naprosto nepodložené. Potvrzuje to skutečnost, že po vstoupení zákona v platnost v mortalitě žen v plodném věku nedošlo k žádnému výraznějšímu poklesu, takže zákon nic nezměnil!

Přesto neváhal poslanec Pannella znovu tvrdit, že přijetí zákona umožňujícího potraty zachránilo život statisícům žen. Ve skutečnosti nepomohlo ani k vymizení neodborných potratů. Podle *Espresso* z 10. 11. 2005 zpráva ministerstva zdravotnictví za rok 2005 počítá s 20 tisíci tajných potratů a stejný počet předkládá demograf Massimo Livi Bacci. Takže zákon naprosto selhal: nevymýtil ani hrozbu neodbornosti. Ke stejnému jevu došlo rovněž ve Velké Británii, skandinávských zemích, Německu, Japonsku, Rusku, Rumunsku a podobně. Jestliže uzákonění potratů neodstranilo tajné potraty – co tedy během třiceti let způsobilo? Učinit potrat legální, snadný, odborně prováděný a bezplatný znamenalo pouze zlehčit a rozšířit ho. A k tomu došlo. Místo 15–20 tisíc tajných potratů 150–

Vypůjčíme-li slova jedné písně, pak „drobná paralela by tu byla“. Skutečně, taktika a realizovaný společenský tlak na veřejnost v otázce umělých potratů byla ve všech zemích stejná. Nasazuje se i nyní (tam, kde je dosud život počatých dětí chráněn zákonem nebo zákon přináší velmi přísná opatření) a aktuálně též u nás – v oblasti eutanazie. I dnes se argumentuje „tajnými eutanaziemi“, zneužíváním, rizikovými faktory takových postupů a je nám vštěpováno, že jedině liberální zákon přinášející povolení eutanazie bude ten pravý pro nápravu věci. Ani slovo o tom, že by se právě ty „tajné eutanazie“ měly postihovat a vymýtit, což by měl být vlastně jediný logický krok, pokud tento problém česká společnost má.

200 tisíc legálních. Dva docenti univerzity z Trenta Erminio Guis a Donatella Cavanna („Maternità negata“, Milano 1988) odhalili, že 32 % žen, které potrat podstoupily, by tak neučinily, pokud by to zákon nepodporoval. Tedy tisíce potratů, kterým by se předešlo. Odpovídajících výsledků bylo dosaženo i ve Francii. Význam těchto průzkumů je jasný: zákon rozhodujícím způsobem ovlivňuje jednání. Je pravdou, že po roce 1978 došlo k relativnímu snížení legálních potratů, ale je třeba vzít v úvahu rozšíření chemických abortiv. Na druhém místě je vliv italské církve (centra Pomoci k životu uvádějí 80 tisíc zachráněných dětí). [...] Jestli vznikla zmanipulovaná kampaň ohledně

mrtvých při nelegálních potratech, proč se dnes nemluví o škodách legálních potratů? Proč se mlčí o mrtvých, které vyvolaly pozdvižení v Americe kvůli potratové pilulce RU-486 (*New York Times*, 23. 11. 2005)? Osud žen najednou přestal zajímat?

Doktorka Kustermannová v časopise *Micromega* (7/05), který nikdo nemůže podezírat z neodbornosti, informuje o možnosti fyzické bolesti při užívání RU-486, ke které při chirurgickém potratu nedochází. Zmiňuje také, že odborný potrat představuje 4 % riziko komplikací, které jdou od nezbytnosti opakovat zákrok, krvácení, perforace dělohy k infekcím a horečkám.

Takže... přetrvávají rizika, která mohou způsobit ženám dlouhodobé následky: například těžké infekce či perforace, které jsou předurčující pro trvalou neplodnost. Navíc žádný potrat není bezbolestný; duševní bolest je evidentní u mnoha žen, které prošly tímto traumatem. U žen, které takovou událost překonaly, se může stát z psychologického hlediska rizikovým faktorem při depresích z neaplňeného mateřství.

Závěrem: představovat potrat jako občanský výdobytek závažně odsunulo následky na ženách. A zahodilo život 4 milionů a 500 tisíc dětí. Hrůza.

Foto: Flickr

Foto: archiv

Blízká setkání se zákonem

Text slečny Barbory Goldmannové byl oceněn 1. místem v soutěži *Justice4u*, kterou pořádalo Ministerstvo spravedlnosti pro žáky českých středních škol. Cílem soutěže bylo zlepšit právní povědomí mládeže a vysvětlit význam pravidel a zákonů pro fungování společnosti. Jsme velmi rádi, že nejvyšší ocenění dostal text, který upozorňuje především na právní lapsus, kterému se říká „politická dohoda“.

Ten odráží situaci, kdy do nějakého týdne těhotenství je dítě kvůli platné legislativě možné beztrestně a na žádost zbavit život. Lhůta přiznání lidského práva na život se pak v každé zemi liší a její zakotvení např. ve 12. týdnu nemá žádné biologické, sociální ani právní platné odůvodnění. Slečně Goldmannové jsme vděční za to, že se do nelehkého tématu pustila s literární, ale hlavně lidskou kompetencí a zralostí a k úspěchu srdečně gratulujeme!

Zdeňka Rybová, HPŽ ČR

BARBORA GOLDMANNOVÁ,
16 let, Uherský Brod
Gymnázium J. A. Komenského

Zimní odpoledne. Asi půl páté. Nemocniční pokoj. Dvě ženy leží vedle sebe na lůžkách. Jedna čte časopis, druhá nepřítomně zírá do stropu.

Čtenářka chvilkami pomrkává doleva. Zjišťuje, zda se něco nezměnilo s její kolegyní. Nic. Leží, zírá před sebe a nevnímá okolí.

Ťuky ťuk: „Je tam někdo?“ ozve se z lůžka nalevo.

„No, jsem tady já!“ odpovídá neznámý vpravo.

„To jsem rádo, že tu nejsem samo, už z toho šílím!“

„Omlouvám se, vědělo jsem, že jsi přišlo, ale nechtělo jsem tě obtěžovat. Zdá se, že má tvoje maminka problémy.“

„Ano, to má,“ vzdychá břicho.

„Copak se děje? Jestli tě teda moje otázka neobtěžuje.“

„Ale ne, jsem rádo, že si můžu s někým popovídat. Naposled.“

„Jak to myslíš – naposled?“

„Víš, proč je maminka tak smutná?“

„To je právě ta věc, která mě zajímá.“

„Za chvíli půjde na operaci.“

„Ale to nemusí být smutná!“ zasměje se miminko napravo. „Já jsem se zrovna z jedné vrátilo, nic to není! Ty jsi s maminkou ještě na žádné nebylo? Opravdu o nic nejde. Jenom jí budou kontrolovat břicho a taky se na tebe bude moci podívat.“

„Nemyslím ultrazvuk. Myslím operaci.“

„Promiň, ale nerozumím, proč by chodila tvoje maminka na operaci.“

„Má problémy.“

„Jaké?“

„Je jich mnoho.“

„To věřím, ale nějaký asi musí převažovat.“

„To máš pravdu.“

„A co je to za problém?“

„Nechce mě.“

Ticho. Obrací se stránka, oko pohledne doleva. Nic. Hodiny ukazují tři čtvrtě na pět. Po okně stéká velká kapka, jenom nepatrné znamení prudkého deště. Vánoce se blíží, nesněží. Nálada venku odráží jako zrcadlo nespočet pocitů nemocničního lůžka nehybné ženy na levé straně pokoje.

„Já ji ale mám i přesto pořád rádo,“ dodá embryo, které svými slovy tak ohromilo souseda.

„Já nevím, co říct. Nevědělo jsem, že je to tak vážné! Co jsi jí udělalo? A jak to, že ji máš rádo? Vždyť... to si ani neumím vysvětlit... vždyť tě nechce!“

„Moje maminka je moc mladá. A tatínek... nás opustil. Babička s dědečkem jsou moc nazlobení, zdá se mi, jako by byli nazlobení na mě. Ale křičí na maminku. Je to nespravedlivé.“

„A kvůli tomu tě maminka nechce? Určitě jsi ji špatně pochopilo, vždyť...“

„Rodiče jí řekli, že musí dojít k zároku. Ona se nebránila, ale mohla, vždyť jsem... její! Nebránila mě!“ zakřičí slabý hlásek z levé postele a ozývá se vzlyk.

„Nezdá se mi, že bys ji mělo rádo.“

„To je právě to, moje maminka je vlastně tou nejvíc trpící. Všichni na ni moc křičí a ona často pláče. Dokonce říká, že kdybych se narodilo, nemohla by se na mě dívat, protože bych jí připomínalo tatínka. Já jsem jí ale dávno odpustilo. Vždyť když večer usíná, hladí mě a všechny její slzy patří jen a jenom mně. Mám ji tak rádo, že bych se na ni nedokázalo zlobit, to se raději smírím s jejím rozhodnutím.“

„To ale nemůžeš!“

„Pročpak? Je to její rozhodnutí a to musím respektovat, i když...“ Vzlyk. „I když vím, že kdyby mi dala alespoň šanci, právě já bych byl ten, kdo by jí z toho všeho pomohl dostat se ven. Kdyby mi dala šanci ukázat světu, co ve mně je a co dokážu a neházela mě do jednoho pytle s mým tatínkem, kdyby pochopila, že já ji budu milovat a vynahradím jí všechno, co si vytrpěla! Kdybych jí tak všechno tohle mohlo povědět, možná... Možná by byla své rozhodnutí změnila, ale... nezmění, okolí to chce jinak. Ovlivňuje moji maminku a mě se nikdo neptá. Maminka se musí starat sama o sebe, je ještě tak mladinká a má rozhodovat i za mě. To je ta velká smůla, a právě proto mamince odpouštím, ona prostě... neví.“

„Myslím, že bychom měli něco podniknout. Když pomínu to, že bych ztratilo svého nového přítele, musíš si taky uvědomit, že by tvou maminku mohli zavřít do vězení a ona bude mít život zkažený ještě víc.“

„Proč by ji prosím tě zavírali?“

Zprava se ozve smutný smích. „Copak jsi včera večer neposlouchalo zprávy?“

„Už jsem spalo...“

„No, tak ti to povím teď. Jedna maminka taky čekala dítětko a tak jako ta tvoje ho nechtěla. No a asi týden poté, co přešlo z našeho světa tam ven, ho zabila. Je to moc smutné. Prý byla znásilněna a nemohla žít s dítětem svého násilníka. Nejprve byla trestně stíhána, protože řešili, zda nešlo o laktaiční psychózu z porodu. Ona se ale sama přiznala a zavřeli ji. Čeká to i tvoji maminku, jestli udělá to, co říkáš!“

„Mýlíš se!“

„Proč bych se mýlilo, je to tak!“

„Není, moje maminka nebude zavřená.“

„Jak to myslíš?“

„Slyšelo jsem, jak se o tom bavila s panem doktorem. Prý dokud jsem ještě malé, zákon dovoluje bezrestnou interrupci.“

„Co to vykládáš?“ směje se nejistě miminko. „To je hloupost, proč by tedy potom zavírali tu maminku tam v televizi?“

„To právě nevím... Je to zvláštní, vždyť jsem jen o pár měsíců mladší, vid?“

„Určitě ses zmýlilo, nepochopilo jsi pana doktora!“

Ozvaly se kroky z chodby. Dveře se pomalinku otevřely a vstoupil mladý doktor. Bílý plášť jako by ozářil celou místnost. Chvilku promlouval s ženou na levém lůžku. Maminka vpravo předstírala čtení. Přejížděla očima řádky, nevnímala však nic z článku o zdravé krásné pleti. Soustředila se na slova doktora a němě přitakávání ležící ženy. Světlo odchází, zabouchnutí dveří vrací pokoj do obvyklé chmurné nálady. V šest hodin, v šest.

„Takže je to pravda!“

Foto: Flickr

„Říkalo jsem to, nechtělo jsi mi věřit.“
 „Ale to máš už potom jenom asi hodinu života!“

„Jakéhopak života?“

„Přece toho tvého!“

„Copak neposloucháš?“

„Hmm...?“

„My přece nežijeme. Jak si to jinak vysvětlit! Slyšelo jsi to samo. Už je mi vše jasné! Nežijeme! A proto to vlastně ani není zabití, když se maminka rozhodne pro operaci. Moc dobře jsem to slyšelo, prý umělé přerušování těhotenství. Takže se vlastně ani nic neděje. Jedná se jen o přerušování. Kdykoli se maminka rozhodne pokračovat, půjde na další operaci a bude to! Chce to jen trpělivost!“
 vriská nadšeně.

Uběhla půl hodina. Tma venku nedává možnost dešti, aby ukázal své dovednosti. Proto pouze ustavičně bubnuje na okna, jako by se snažil upozornit na svou sílu.

„Myslím, že jsi to špatně pochopilo...“ ozývá se nejistý hlas schovaný pod časopisem.

„Co zas, vždyť o nic nejde.“

„Něco mi tu nehraje. Proč je tvoje maminka tak smutná, když vlastně bude jenom – čekat? O nic by nešlo, netrápila by se tím a za pár měsíců by se třeba rozhodla pokračovat. Já nevím, ale...“

„Určitě je smutná z toho, že na ni křičela její maminka. Tak to je!“ vyřkne vítězoslavně svoji obhajobu ubožátko.

„A co si myslíš, že udělají? Vytáhnou tě na svět a tam tě někde nechají čekat? Nebo naopak něco voperují tvoji mamince do břicha? Uvažuj! Je to nelogické, buď venku nebo tady, pořád budeš růst. Tomu nikdo nezabrání... Nemůžu dojít na to, co je tady za háček.“

Hlasitý vzlyk z levého lůžka přiměje obyvatelku napravo otočit se a konečně promluvit. Utěšuje spoluobytelku pokoje, promlouvá s ní a snaží se přijít na nějaké řešení. V břichu je ticho, obě děti s hrůzou poslouchají hysterické vzlyky

a řeči jedné maminky a uklidňující slůvka té druhé.

Strašná scéna prozradí miminkům dost, aby jim bylo oběma jasné, o co tu vlastně vůbec jde.

„Ne...“ Tichý vzlyk nemůže přehlušit zvuky tam nahoře.

„Mrzí mě to, jsi opravdu skvělý přítel! Nechci tě ztratit.“

„Nemůžu tomu uvěřit, jak teda... Proč? Vždyť říkal přerušit, ne... ukončit! Já nedokážu... Nedokážu pochopit...“

„Je to strašné. Mají ti tam nahoře vůbec soudnost? Vždyť ta maminka, co zabila svého syna, byla odsouzená a trpěla. Všichni ji zavrhl. Nežlob se na mě, ale...“

„Já vím, moje maminka udělá to samé!“

„Ano... A je to správně? Zákon to dovoluje? To snad ne! Vždyť pokud je něco takového dovoleno, já... já... Co když až vyjdu na svět, zjistím, že jsem ve vážném nebezpečí? Co když se třeba od nějakého dalšího měsíce na světě zase povoluje smrt? Kamaráde, já se začínám bát! Nechce se mi ven! Bojím se tady a budu se bát i venku!“

„Nemáš se čeho bát, hlupáčku, tvoje maminka tě nedá. Víš, co je ale zvláštní? Nedávno jsem zase já v televizi slyšelo, že děťátku, které je ještě u maminky v břichu, se přiznává právní způsobilost k právům a povinnostem, ale ve většině zákonů nebo mezinárodních smluv není uvedena dolní věková hranice, a tedy není řečeno, jestli se ustanovení vztahují i na nenarozené dítě. Je to docela nesmyslné, že? Říkají o mně, že nejsem živá bytost, ale kdyby mi například měl někdo odkázat velké jmění a už jsem bylo počaté, může se mnou počítat jako s právní osobou. Je to naprosto kruté a nespravedlivé!“

„Máš pravdu. Kdoví, co by mě tam venku všechno mohlo potkat?! Půjdu s tebou.“

„Neblázni, vždyť jsme právě přišli na věc, která je nesmírně důležitá! Víš, co musíš udělat? Musíš tam jít a všem

jim říci, jaký je to nesmysl! Nesmíš na mě zapomenout a musíš udělat vše pro to, aby už jiné děti nemusely trpět jako já. Každý musí mít přece šanci. Může se stát, že se mu život nevyvede, třeba bych ani já neměl krásný život, ale... Nedovedeš si představit tu hroznou bezmoc a smutek... že mi nikdo nedal tu šanci. A ty tam za ni budeš bojovat! Slíbíš mi to?“

V osm hodin se ztlumila světla. Stále přšelo. Matka vpravo vzala ovladač a pustila televizi. Žena vlevo předstírala spánek. Cítila prázdnotu, bezmoc, beznaděj. Hned si všechno vyčítala, hned věděla, že udělala správně. Nikdo ji nesoudil. To ona byla obětí, to ona trpěla. V televizi šla reklama na čisticí prostředek. Oloupaný pomeranč na stole pozvolna mizel. Přestávalo pršet.

Vešla sestra a uklízela večeri. Nešťastná pacientka usnula. Maminka vedle hladila své břicho. Miminko bylo ohromeno, volalo, nikdo se neozýval.

Mlčelo. Nikdo se ho na nic nezeptal. Nikdo s ním nerozmlouval. Nevědělo, proč tomu tak je. Nechápal, jak je možné tak rychle a snadno ztratit svého prvního přítele. Jak je možné, že to zákony dovolují? Pak si vzpomnělo na jeho poslední slova. A najednou... Vědělo.

*My přece nežijeme.
 Jak si to jinak
 vysvětlit! Slyšelo jsi
 to samo. Nežijeme!
 A proto to vlastně ani
 není zabití, když se
 maminka rozhodne
 pro operaci. Moc
 dobře jsem to slyšelo,
 prý umělé přerušování
 těhotenství...*

Rozhovor s autorkou Barborou Goldmannovou

Úspěšné autorce jsme položili několik otázek, které vám spolu s jejími odpověďmi přinášíme:

Co Vás inspirovalo k napsání článku?

Dlouho jsem uvažovala, jak bych mohla smysluplně využít tuto podle mě vynikající příležitost. Napsat text, který se dostane do tak významných rukou, bylo rozhodně výzvou. A proto jsem zvolila právě toto ožehavé téma, které mě oslovuje už více než čtyři roky.

Téma, které jste si vybrala, nepatří mezi všeobecně populární. Přesto však patrně porotce soutěže oslovilo. Čím si to vysvětlujete?

Popravdě se mi klepala kolena, když jsem odesílala mail s přihláškou. Věděla jsem, že moje práce může být krutě odmítnuta. Že mě budou mít za tu ortodoxní křesťanku, která nemůže ven z domu, s výjimkou neděle, kdy jde do kostela :-). Proto

Foto: archiv B. Goldmannové

nemůže být pro nikoho velkým překvapením, jak jsem byla šokovaná výsledkem. Zpětně si říkám, že patrně ostatní účastníci neudělali tak riskantní tah, jako já. V těchto soutěžích je důležité především zaujmout. A myslím, že svou volbou jsem toto kritérium splnila.

Zajímáte se o problematiku umělého ukončení těhotenství v širší míře? V naší zemi je denně usmrceno 70 dětí. Máte svou vizi ve svém životě pro zlepšení této neradostné situace?

Jak už jsem se zmínila, tato problematika mě poprvé zasáhla asi před 4 lety, v jedné hodině občanské výuky, kdy jsme právě potratu probírali. Pamatuji se, že jsem ještě asi měsíc

po této osudové hodině poslouchala názory své spolužačky, která je pro potrat všemi deseti. Její často nesmyslné argumenty mi sloužily k tomu, abych si na ně dokázala utvořit ty své. Stále hlouběji jsem byla přesvědčena, že můj pohled na věc je rozumnější a logičtější. Tehdy jsem byla rozhodnutá vypracovat soutěžní materiál týkající se této problematiky do Střední odborné činnosti. Bohužel jsem tehdy neměla požadovaný věk pro přihlášení do soutěže. Tento nebo příští rok bych se však do toho ráda pustila. Myslím, že zrovna touto cestou bych svůj neměnný názor mohla rozšířit do podvědomí lidí v mém okolí a kdo ví, možná i dál.

Za rozhovor děkuje Zdeňka Rybová.

Nečekaně těhotná?

Informace a služby týkající se umělých potratů, průběhu zákroku, selhání antikoncepce, obtížných životních situací. Poradenství před i po potratu, psychologická a lékařská pomoc.

rychle a diskrétně

volejte 800 108 000

www.linkapomoci.cz

Z práce poboček Hnutí Pro život ČR

Pobočky HPŽ ČR působí v rámci naší republiky v mnoha krajích. Stále hledáme nové spolupracovníky, kteří by se chtěli ve svém okolí o založení pobočky pokusit. K tomu dodáme veškeré materiály, podklady a poskytneme svou osobní podporu.

V tuto chvíli bychom uvítali zejména kolegy pro pobočku na jižní Moravě, v západních Čechách a dalších regionech. K práci na pobočce potřebujete hlavně chuť, trochu sebezáporu, abyste uměli obětovat část svého času a zapálení pro záchranu zabíjených dětí v naší zemi takovými prostředky, které se kolem vás nabízejí – besedy, působení v regionálním tisku, roznášení materiálů, pomoc při pořádání konferencí apod. A navrch Boží požehnání!

Setkání současných přátel z již založených a fungujících poboček HPŽ ČR se uskutečnilo na pouti účastníku Kruciáty v sobotu 7. června na poutním místě Svatý Kopeček u Olomouce. Přípravě setkání se věnovala z plných sil pobočka v Olomouci v čele s paní Janou Březinovou. Mši sv. na pouti celebroidal otec biskup Josef Hrdlička. Během agapé po mši sv. byla příležitost k rozhovorům nad dobrými koláči, které zajistili jiní členové dalších poboček. I takto lze chápat své přispění aktivitám Hnutí Pro život ČR!

Foto: Ondřej Bouma

Zprávy z pobočky v Červeném Kostelci nám poslala vedoucí Ing. Dana Lipovská:

„Co se týče činnosti v prolifě, uskutečnili jsme letos 15. března – na Slavnost Zvěstování Páně – v Červeném Kostelci akci k připomenutí 70ti usmrčených dětí denně. Bylo to velmi hezké už díky obětavosti dobrovolníků z charity, dále našemu faráři a také mladým, kteří nás v tento den navštívili.

Díky této akci jsem se domluvila s pedagožkou místní ZŠ, která učí rodinnou výchovu, na další spolupráci. Před měsícem jsem měla možnost hovořit dvě vyučovací hodiny se zhruba třiceti dívkami z devátých ročníků o problematice propojení morálky, svědomí, důstojnosti člověka – hlavně jejich jako budoucích žen a maminek, o sexualitě, hodnotách, mateřství, antikoncepci, potratech, ... Další setkání se žákyněmi bude na téma

postabortivního syndromu, které doilustruji filmovou produkcí.

Měla jsem možnost předat dívkám materiály vhodné k tomuto tématu – probrala jsem s nimi antikoncepci, PAS a předala brožurku s vysvětlením asistované reprodukce. Nejvíce praktického úspěchu zaznamenala trička a modely miminek. Dívky dostaly též letáčky a kontakt na poradnu.

Velmi dobrá je spolupráce s farní radou i naším panem farářem. Dáváme mešní intence na úmysly Kruciáty a za nenarozené děti.

Zorganizovali jsme v den *Pochodu pro život* náš *Den modliteb za nenarozené děti*, a to ve formě zamyšlení před kostelem spojeným s celodenní adorací vystavené Nejsvětější svátosti, ekumenickou modlitbou a mší svatou na tento úmysl. Ohlasy byly kladné.“

Bývalý olomoucký člen pobočky Mgr. Ondřej Bouma

Stále hledáme nové spolupracovníky, kteří by se chtěli ve svém okolí o založení pobočky pokusit. K tomu dodáme veškeré materiály, podklady a poskytneme svou osobní podporu.

se přestěhoval před časem do Hradce Králové, kde začal HPŽ ČR pomáhat:

„V sobotu 6. 6. proběhla v Hradci Králové na Náměstí 28. října skromná prezentace Hnutí Pro život ČR. Členové HPŽ z Hradce Králové nabídli mezi po celý den ve stánku před kostelem Božského Srdce Páně materiály a informace o činnosti Hnutí. Pozvání k vlastní prezentaci jsme dostali od organizátorů *Týdne vzájemného poznání a porozumění*.

V rámci této každoroční akce se snaží církve a ostatní křesťané otevřít své kostely městu a dát trochu více nahlédnout do nabídky svých aktivit, projektů atd. Míru úspěšnosti naší snahy zásadně snížila celková nízká účast místních na nabízeném programu. Mezi desátou a dvanáctou proudilo kvůli nedalekým trhům kolem stánku relativně mnoho lidí, které jsme se snažili oslovit. Po dvanácté však, jak už to v českých městech bývá, se ulice doslova vylidnila, a to přesto, že jsme měli stan na obvykle velmi frekventované spojnici mezi hlavním nádražím a Tescem.

S pokorou a lehkostí „služebníků neúčinných“ přiznáváme že se nám podařilo oslovit jen několik desítek lidí. S některými jsme krátce diskutovali o činnosti Hnutí a formách ochrany nenarozeného života. Někteří si se zájmem brali nabízené publikace a letáky. Samozřejmě se našli i odpůrci, kteří nám vycítali, proč „teda“ raději nerozdáváme kondomy. Našlo se i pár umírněně sympatizujících. Žel byly jejich sympatie dosti nevyhraněné a „slušnostní“, o oslovení s nabídkou spolupráce se reálně nedalo ani uvažovat.

Největší úspěch měly jednoznačně modely miminek. Pokud šla kolem rodina s dětmi, nabízeli jsme dětem miminka s letáčkem *Kronika života*, aby věděly, jak vypadaly v deseti týdnech. Obdarované děti a s nimi i rodiče byli vděční. V druhé fázi při

představování dalších materiálů nás pak dospělí vstřícněji a pozorněji poslouchali.

Mohu se Bohu díky též podělit o jednu pozitivní zkušenost, kterou jsem u stánku učinil – není to tak hrozné jít s kůží na trh ve svém městě. Doufám, že jsme zasadili alespoň jedno dobré proliferační semínko.

Pokud by se k nám někdo ze čtenářů oběžníku chtěl v budoucnosti v Hradci Králové připojit, budeme moc rádi.“

Každý den v naší zemi 70 matek přijde o své dítě vinou umělého potratu... a lhostejnosti okolí.

**že zbavit dítě života není nikdy dobrou cestou ani nutností,
že lze zvolit i cestu lepší,
že jsou tu lidé, kteří se s každodenním zabíjením nesmířili.**

ODVAHU K ŽIVOTU

každou první středu v měsíci v Praze

17.00 – 18.30

Mariánské náměstí - Staroměstské nám. - Celetná - Na Příkopě - Můstek

**Cílem je upozornit na přítomnost obrovského bezpráví,
na to, čím ve skutečnosti je umělý potrat pro ženu,
a povzbudit lidi k odvaze nechat svým dětem život.**

**Neseme transparenty a rozdáváme informační materiály kolemjdoucím.
Snažíme se povzbudivě hovořit s těmi, kteří mají zájem.**

**Nejdůležitější je ale Vaše prostá přítomnost!
Těšíme se a jsme vděční za každého, kdo přijde alespoň na chvíli
nebo předá toto pozvání dál.**

Kontakt:

Hnutí Pro život ČR: hlj@prolife.cz; Marie Cigánková: 732 846 273

www.prolife.cz

Náplň činnosti pro život

Projevy neúcty k lidskému životu nejsou jen souborem individuálních problémů jednotlivých lidí, ale jsou i jedním velkým problémem společenským. Proto nemá práce „pro život“ zasahovat jen jednotlivce (ženy, mladé lidi), ale celou společnost, musí mít svůj veřejný, společenský, dalo by se říci i politický, rozměr. Řešení jakékoli společenské problematiky (politické, ekologické, rodinné apod.) spočívá ve třech oblastech. Je to oblast legislativní, informační a sociální. Zákony musí být spravedlivé a moudré, informace pravdivé, sociální činnost konkrétní. Teprve pozitivní činnost ve všech těchto sférách působí na lidi výchovně. Je chybou vidět výchovné působení jen v oblasti informační, slovní. Vést někoho slovně k odmítání určitého zla a zároveň mu je výslovně dovolovat je absurdní. Všichni, kdo říkají „ne zákazy, ale výchova“, by měli pochopit nesmírný morální a pedagogický vliv samotných zákonů, týkajících se

Foto: Flickr

mravních záležitostí. Je-li tzv. interrupce povolena, logicky z toho plyne, že se buď nejedná o zabíjení, nebo že zabití nevinného člověka není zase tak zlé, může to být i jakési dobro. Všichni dobře vědí a cítí, že zákony jsou právě od toho, aby zlé věci nedovolovaly a dobré věci regulovaly. Tak již zákony samy, víc než nějaké přednášky a traktáty, vypovídají něco o tom, které věci jsou dobré a které zlé. Přičemž však zabíjení nenarozených není zakázáno, ale regulováno.

V jiných oblastech je dnes význam zákona – a represí – naopak přeceněn. Pokud jde o projevy rasismu, volá se po vyšších trestech. V souvislosti s potraty však slyšíme jen, že „zákazy nic neřeší“.

Výchova není tedy jen osvěta. Osvětová činnost je pouze součástí výchovy společnosti. Proto se, pokud jde o oblasti a způsoby činnosti, aktivita pro život vcelku neliší od jiných organizací a hnutí usilujících o vyřešení nejrůznějších problémů společnosti. Čím se činnost „pro život“ od jiných aktivit liší, je její mimořádná důležitost a naléhavost. Ta

je dána závažností problému. Větší společenské zlo, než je hromadné zabíjení nevinných lidí, zvláště malých dětí, vlastně ani nemůže být. Proto je nutné také využívat všech možností působení (kromě způsobů násilných nebo nečestných). Proto jsou zde zcela namísto mj. i veřejné protesty (proti stávajícím nespravedlivým zákonům, nedostatečné informovanosti občanů a protirodinné sociální politice) a nátlakové akce (i když je někteří lidé považují za nevhodné). Proto se v některých zemích konaly i tzv. záchranné akce (rescues), kdy aktivisté blokují potratové kliniky svými těly (přičemž se však neuchylují k žádné agresivitě, i když jí sami bývají ze strany potratářů a policistů vystavováni). K těmto radikálním postojům a činům nevedly nějaké přebujelé city, ale naopak jasná fakta a na nich založené střízlivé uvažování. Že je třeba bránit potratům všemi možnými způsoby vyplývá jednoduše z logiky věci. Jde jen o to, mít při těchto úvahách fakt, že se jedná o zabíjení dětí, neustále na paměti.

Vít Cigánek

Foto: stopgenocide.cz

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti. Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.

Čeští a moravští biskupové pro život

Těsně před začátkem prázdnin vydali naši biskupové již v pořadí třetí pastýřský list, kterým podporují duchovní přípravu věřících na návštěvu Svatého Otce Benedikta XVI.

Úvodní slova pastýřského listu připomínají sv. Petra a Pavla, vybízejí k obrácení a odvaze. Dovolujeme si vyjmout z textu několik povzbudivých odstavců.

„...Naděje se, bratři a sestry, nejvýrazněji projevuje na vztahu k budoucnosti a ten se nejjasněji ukazuje na vztahu k dětem. Současná společnost nemá dost naděje a zdálo by se, že proto má málo dětí. Platí to však i obráceně, sobecká společnost má málo dětí, a proto nemá naději, a dokonce ztrácí i budoucnost. Ideologové současného konzumního životního stylu přinášejí spousty argumentů proč a kdy nemít děti. My křesťané, opření o víru, máme naději, a pro-

to budeme bez ohledu na výtky, posměch a často i přímý nátlak jednat jako rozumní lidé.

Nebudeme se stavět proti životu. Nejsme nezodpovědní a víme, že někdy zájem o život a jeho ochrana žádají kázeň a zdrženlivost. Nebudeme si to usnadňovat antikoncepcí, která poškozují zdraví ženy, ani potraty, které jsou zabitím. Budeme si vážit rodičů s více dětmi a pomáhat jim, aby nepocítili nouzi. Se stejným laskavým zájmem se budeme obracet

k potřebám těch, kdo touží po dětech a nemohou je mít.

Děti přijmeme jako dar a úkol. Budeme se jim obětavě věnovat a budeme je vychovávat: k práci, střídmosti, vděčnosti a úctě. Ukážeme jim, kde leží smysl života a pravé štěstí člověka. Ve svých rodinách budeme tvořit ostrůvky toho života, který by všichni chtěli, ale mnozí ho nemají proto, že pro něj nechtějí nic obětovat.

Povedeme své děti k pravdě a budeme jim ukazovat, jak ji mají hájit. Bude to nesnadné a možná i velmi těžké. Ale nebudeme-li mít pro budoucnost mravně vyspělé lidi, bude společnost hynout. Chceme si zachovat a společnosti vrátit cosi zásadního: matky a otce, šťastné děti a rodinný život. ...“

www.navstevapapeze.cz

Základní bioetická literatura je nyní dostupnější

Bioetické centrum Hippokrates

Chceme-li úspěšně šířit úctu k lidskému životu a účinně ovlivňovat veřejné mínění, musíme být náležitě vzděláni. Poskytnutím literatury lze zamezit falešným představám. Při příležitosti návštěvy papeže Benedikta XVI. v České republice poskytuje *Bioetické centrum Hippokrates* členům a příznivcům Hnutí Pro život ČR mimořádné slevy pro nákup nedávno vydané bioetické literatury. Postačí do objednávky zaslané na adresu Hippokrates, Míčkova 59, 614 00 Brno vepsat poznámku „Se slevou pro Hnutí Pro život ČR.“ Velmi vhodným způsobem objednání je e-mail zaslaný na elektronickou adresu bioetika@bioetika.cz. Na všechny publikace se poskytuje sleva 30 %, objednávku je však třeba odeslat nejpozději do konce října 2009.

Slevy se poskytují na publikace: *Instrukce kongregace pro nauku víry Donum vitae* (nyní 30 Kč, běžná cena 45 Kč), *Instrukce Dignitas personae* spolu s doplňujícími texty (nyní 40 Kč, běžná cena 60 Kč), *Deklarace o eutanazii a aktuální bioetické texty* (nyní 30 Kč, běžně 45 Kč). Do každé zásilky se do vyčerpání zásob zdarma přibalují dárkové výtisky pastýřského listu *Lidský život je posvátný*, který v roce 2008 společně vydali biskupové Čech a Moravy (křídový papír, reprodukce Michelangelova „Stvoření člověka“), a to v počtu celkově objednaných publikací.

Šíření vhodné literatury má nedoceníitelný význam. Rozhodnutí *Bioetického centra Hippokrates* podpořit vzdělávání v bioetice bylo inspirováno slovy papeže Benedikta XVI. vyjádřenými v jeho nedávno zveřejněné encyklice *Caritas in veritate*: „Jedním z nejnápadnějších rysů současného vývoje je důležitost otázek úcty k životu.“ Hlavním motivem očekávané návštěvy Svatého Otce v České republice je naděje. A bez ní se neobejdeme ani v aktivitách na ochranu života.

Jsmo velmi vděční za Vaši podporu i všechny dopisy. Rádi bychom oslovili ty, kteří by chtěli pomoci. Hledáme dobrovolníky z Prahy zejména na pomoc v kanceláři (balení zásilek). Pro poradnu *Aqua vitae* uvítáme dobrovolníky, kteří povědomí o ní rozšíří také na kompetentní místa a do mateřských center, mateřských škol apod. Zájemci nás mohou kontaktovat emailem na adrese info@prolife.cz.

Podporuji Vaše snažení a ráda zůstávám zastánkyní života. Z důvodu mé nemoci nemohu osobně, ale ráda vás zdravím a ujišťuji, že zůstávám s vámi. Vím, že je situace stále těžší a bojuje příliš málo žen. Sama mám přesvědčení, že je život třeba chránit a zachovat. Zakládat rodiny a pečovat o děti je nelehké a dnešní mladí velice často uhýbají. Nejsou však spokojeni ani šťastní, protože to vše je na jiném základě. Sama jsem se přesvědčila, že více dětí je jen požehnáním a radostí a dnes při svém věku vím, že jediné tak jsem dobře dělala. Měla jsem deset dětí a dnes mám i dvacet vnoučat a každému bych doporučovala, aby neodmítal děti. [...] Modlím se za zdar našeho Hnutí Pro život ČR a přeji si, aby i více lidí pochopilo život a jeho pokračování.

Marie K.

Chtěla bych Vás jen informovat, že minulý týden na Střední odbornou školu sociální u Matky Boží v Jihlavě, kde pracuji jako sekretářka, přišla obálka bez zpáteční adresy s dokumentárním filmem na DVD s názvem *Sexuální výchova od A do Z*. Kolegyně si ji vypůjčila domů a i když je nevěřící, byla z ní silně zhnusená, jinak se to říct nedá. DVD vyšlo za podpory ČEZ. Zřejmě to tedy poslali na všechny přinejmenším střední školy. Nebyl k tomu žádný průvodní dopis.

Anna B.

Dnes jsem náhodou narazila na vaše stránky a musím se přiznat, že ještě stále sedím otřesena a nevycházím z šokujícího zjištění, jakým způsobem jsou potraty prováděny. Až dosud jsem byla zastánkyní potratu – pochopitelně ne všech potratů, ale takových, které pro mne měly jakési morální opodstatnění, jako například

přerušeni těhotenství způsobeného znásilněním, případně přerušeni při zjištění vážného poškození plodu. Co jsem ovšem naprosto netušila, je to, co se s dítětem ve skutečnosti při potratu děje.

Jsem zděšena způsobem, jakým je v dnešní vzdělané a civilizované společnosti potrat vykonáván. To snad překračuje hranice lékařské etiky... Věřím, že takových lidí, jako jsem já, se najde ve společnosti spousta a velmi mě mrzí, že tato fakta, která prezentujete, nejsou veřejnosti předkládána nějakým více razantnějším způsobem.

Osobně bych na potrat v žádném případě nešla, nicméně jsem až doteď, jak jsem již zmínila, uznávala některé důvody pro interrupci. Sama děti nesmírně miluji a jsem ve věku, kdy s partnerem o vlastních dětech vážně uvažujeme. Jsem ráda, že existuje někdo, kdo otevřeně ukazuje realitu interrupcí, neboť právě tato realita spouští lidi (včetně mě) naprosto uniká. Děkuji za to, že jste mi otevřeli oči, a držím palce.

Zuzana J.

Moje maminka zemřela po porodu na astma (asi 6 týdnů). To mi bylo známo už od mých nejtělejších let. Byl jsem vždy smutný, když jsem viděl, jak ostatní děti měly maminky a ty je měly rádi. Tak jsem vyrůstal bez maminky.

Můj otec se s touto ztrátou dodneska nesmířil a neustále mi dával za vinu její smrt, já nevěděl proč. Až nedávno se moje babička, která mě od malička vychovávala a byla mojí náhradní maminkou, podřekla a řekla mi věc, která mě úplně odzbrojila, a to, že mojí mamince bylo řečeno před porodem, když už mě čekala, aby

šla na potrat, neboť pokud mě bude mít, umře. Trpěla docela těžkým astmatem. Ale moje maminka jakožto věřící to odmítla a taky na vyčerpání z porodu a kojení zemřela. [...] Maminka umřela v roce 1991 v 24 letech. Když jsem to říkal našemu páterovi, nazval moji maminku světicí. Nyní je mi 18 let a své mamince jsem opravdu vděčný.

Matěj Š.

Dostávám vaše propagační materiály, protože jedna vaše mírně militantní členka usoudila, že když mám 5 dětí, tak jsem automaticky s vámi a budu vám pomáhat. Dosud jsem nijak nereagovala. Váš popis letošního Pochodu pro život a vaše komentáře mě přesvědčily, že to děláte moc dobře, že váš přístup je citlivý a že vás skutečně mohu vzít za své. Tak vám aspoň posílám 2 000 Kč na osvětovou činnost.

Mladí podle mé zkušenosti skutečně prahnou po informacích a je lepší, když budou pít z čistých – pravdivých studánek. K pořádání přednášek apod. jistě potřebujete velké částky peněz, tak aspoň symbolický díl. Moc děkuji za práci, kterou děláte. Hospodin Vám zehnej!

Hana S.

Dobrý den, jsem šestnáctiletý student všeobecného gymnázia, nedávno jsem si od vás objednal nějaké materiály, vše bylo doručeno v pořádku. Velice vám za tyto materiály děkuji a touto cestou bych vás chtěl požádat, jelikož si z nynější finanční situace nemohu dovolit je uhradit, ale časem se to zajisté změní. Děkuji za vaši ochotu, materiály jsem použil pro přednášku v hodině biologie a jelikož je naše profesorka sestra církevního řádu, prezentaci ocenila a zlepšil jsem si tak průměr známek téměř o půl stupně. Velice si vážím vaší společnosti a myslím si, že je dobré, že se někdo snaží něco s tímto všeobecně přehlíženým problémem něco dělat.

Pavel F.

Nabídka informačních a propagačních materiálů

Při objednávkách uvádějte 4-místný kód a počet kusů požadovaných materiálů. Kvůli poštovnému je u některých materiálů uveden minimální počet kusů, který lze zaslat. Veškeré materiály jsou zasílány zdarma. Za jakékoli dary umožňující další výrobu informačních materiálů budeme vděční. Ukázky materiálů jsou k dispozici na adrese <http://prolife.cz>, kde je možné je i jednoduše objednat.

LETÁKY (min. počet 10 ks)

- L001 Hnutí Pro život ČR** – základní informace o HPŽ ČR
L002 Aqua vitae – informace o poradně pro ženy provozující zelenou linku dostupnou zdarma z celé ČR
L003 Kronika života – barevné fotografie prenatalního vývoje člověka vhodné pro děti
L004 Člověkem od početí – podrobný popis prenatalního vývoje člověka a argumenty proti praxi umělých potratů
L005 Rychlá řešení dlouho bolí – popis prenatalního vývoje člověka a metod umělých potratů, působivé svědectví
L006 Vymoženost svobodného světa – abstrakt přednášky o metodách, jakými byly v USA prosazeny umělé potraty
L007 Vyšetření v těhotenství – popis běžných vyšetření v průběhu těhotenství a zdůraznění těch, která mají za cíl vyhledat děti, které mohou být zdravotně postižené, a následně je usmrtit
L009 Přírozené plánování rodičovství – informace Ligy pár páru o symptomatální metodě PPR

DOČASNÝ MATERIÁL

- L010 Eutanázie 2009** – leták k parlamentním volbám konaným 9. a 10. října. Letáky v libovolném množství lze objednat nejpozději do 30. září. Všem, kteří jej budou schopni rozdat ve svém okolí (do schránek, na nástěnky, na ulici, ...), budeme vděční (viz str. 16).

KNIHY

- K001 Proč pláčeš, Miriam** – svědectví postižených žen a informace lékařů o psychických následcích umělého potratu
K003 Když rozkvetne rumině – životopis Nancy Hamiltonové, postiženého děvčátka, jehož život byl obohacením pro celou společnost
K004 Ach, ten Sokrates... – netradiční dialog Sokrata s gynekologem, filosofem a psychologem o umělých potratech

PLAKÁTY NA NÁSTĚNKY (min. počet 5 ks)

- P002 Plánovaná samota & opravdová rodina** – plakát formátu A3 o negativních antikoncepční mentality vedoucích k sobectví a samotě v kontrastu s hodnotami, které děti přinášejí štědrým rodičům
P017 Věřila muži v kožené bundě... – plakát formátu A4 o negativních dopadech umělých potratů s informací o bezplatné telefonické lince pomoci

BROŽURKY

- B002 Jana Beretta Molla** – svědectví ženy, která se svobodně rozhodla dát život svému dítěti výměnou za život svůj
B003 Touha po dítěti – podrobné informace o neplodnosti, její léčbě a metodách asistované reprodukce
B004 Antikoncepce – informace o antikoncepci – mechanismy účinku, zkušenosti z interní medicíny, dopady na vztahy
B005 Diktatura a lékařská věda – stále aktuální svědectví Lea Alexandra, psychiatra a účastníka Norimberských procesů s lékaři

FILMY NA DVD

- F001 Némý výkřik** – bývalý ředitel největší potratové kliniky na světě dr. Bernard Nathanson vysvětluje průběh umělého potratu
F003 Svoboda volby – dokument ukazující bez jakýchkoliv tabu výkon umělého potratu
F005 Kultura života – Otázky bioetiky – osm filmů na dvou DVD se věnuje otázkám kultury života – původ bioetiky, potrat dnes, umělé oplodnění, kmenové buňky, prevence AIDS, legalizace eutanazie, paliativní medicína, bioetika a komunikace

OSTATNÍ MATERIÁLY

- S006 Sada samolepek Stopgenocide.cz** – sada 4 samolepek
S008 Nečekaně těhotná? – samolepka jako reklama na pomoc při nečekaném těhotenství
R001 Modrý silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
R002 Oranžový silikonový náramek – s vyraženou webovou adresou kampaně SvobodaVolby.cz a piktogramem miminka
M001 Model plodu ve 12. týdnu těhotenství

Pomozte nám s distribucí materiálů – svým přátelům a známým ve škole, v práci, v sousedství. Z televize se toho lidé mnoho nedozvědí a musejí se často poučit až z vlastních, někdy velmi bolestivých chyb. Naším největším nepřítelem je neznalost.

Hnutí Pro život ČR – informační oběžník Hnutí Pro život ČR, o. s.

ISSN: 1214-4096

Šéfredaktor: Zdeňka Rybová

Kontakt: Hnutí Pro život ČR, Hlubočeská 85/64, 152 00 Praha 5, info@prolife.cz

Registrace: MK ČR E 14715

Teologický poradce: P. Mgr. Pavel Mayer OP

Bankovní spojení: 159205438/0300, var. sym.: 5030

Hnutí Pro život ČR, o. s. je neziskovým občanským sdružením s cílem šířit a obnovovat úctu k lidskému životu od početí do přirozené smrti, především k životu nenarozených dětí, starých, postižených a nevyléčitelně nemocných lidí, podporovat rodinu a šířit vědecké poznatky o souvisejících tématech. Sdružení nemá žádné státní dotace a rozvíjí svou činnost výhradně z darů drobných dárců. Dary lze podle § 15 odst. 1 zákona č. 586/1992 Sb. uplatnit pro snížení základu daně.

Aqua Vitae

Práce v poradně pokračuje stále dál, i během prázdnin nebyl provoz nijak omezen. Přišlo nám pár radostných oznámení a měli jsme možnost zaznamenat pro vás na fotografii čerstvé miminko.

Maminka nás kontaktovala ve 4. týdnu těhotenství s úmyslem podstoupit umělé ukončení těhotenství. Měla vážné potíže, jednak s již narozenými dětmi a péčí o ně, jednak s tím, že jí partner – otec dítěte opustil, zároveň jí umírala maminka, o kterou pečovala, a také byla sama po zákroku ozařování

a o zdravotní stav dítěte měla velké obavy. Byla rozhodnutá. Nicméně díky konzultantce, kterou vidíte na fotografii, její odborné péči o naši klientku a nasazení během celé doby těhotenství, se malý Mareček před pár týdny narodil. Je zdravý a dělá mamince i sourozencům radost. Věci se postupně uklidnily, dáváme do pořádku další, aby mamince nic nebránilo v plnění radostných mateřských povinností. Máme radost, že vše dobře dopadlo. Děkujeme za Vaši podporu naší činnosti!

Zdeňka Rybová

Foto: archiv

Parlamentní volby 2009 a eutanazie

Před rokem jste se mnozí připojili k petici proti eutanazii. Pomohli jste tak říci jasné „ne“ snahám o její uzákonění. K petici se tehdy během tří měsíců připojilo 50 tisíc lidí. Úmysl prosadit eutanazii však nezmizel,

a proto nyní před volbami si vás dovolujeme poprosit o pomoc.

Hlavní zlo se v současné chystá v souvislosti se záměrem prosadit eutanazii (na národní úrovni i v rámci EU). Eutanazie – legální zabíjení lidí – je zlo, nad kterým se nedají přimhouřit oči pro ekonomické nebo jiné sliby. A strana, která má reálnou možnost i vůli toto způsobit, je u nás ČSSD. I když jsou mezi poslanci za ČSSD někteří velmi slušní lidé, vzpomeneme, jak jejich předseda Jiří Paroubek všechny své poslance nakonec přiměl podpořit homosexuální sňatky.

Dostanou-li se k moci socialisté (ČSSD), lze podle jejich postojů (viz příložený leták) očekávat brzkou legalizaci eutanazie. V médiích se ale bude mluvit o svobodné volbě, právu na rozhodnutí, o utrpení a mezních situacích. O čem se určitě mluvit nebude, jsou však ušetřené prostředky na důchodech, ušetřené peníze na zdravotní péči. Eutanazie je totiž nejlevnější forma „péče“.

Nikde neuslyšíme odpověď na otázku: jakou hodnotu má nemocný člověk, jaký smysl má utrpení, v čem je smysl a vize života lidí těžce posti-

žených, starých a nemocných.

Není-li vám jedno, zda vy nebo vaši příbuzní zemřete přirozeně nebo zda budete zabiti, pomozte nám dostat informaci alespoň prostřednictvím příloženého letáku o hrozbě eutanazie mezi vaše známé, přátele a kolegy. Rádi zašleme libovolné množství, aby se dostaly do všech schránek ve vašem okolí. Bližší informace viz dopis k letáku na <http://www.eutanazie.cz>.

Babičky

Babička je žena, která nemá svoje vlastní děti a tak má ráda kluky a holky jiných lidí. Babičky nemusejí nic dělat, jen prostě být. Když vás vezmou na procházku, jdou pomalu kolem krásných listů a housenek. Nikdy neříkají „pospěš si“ nebo „pro všechno na světě přidej“. Obvykle jsou tlusté, ale ne tak tlusté, že by mi nemohly zavázat tkaničku u boty. Nosí brýle a někdy si vyndávají zuby. Dokážou odpovědět na všechny otázky, například proč psi nesnášejí kočky a proč Pán Bůh není ženatý. Když nám čtou, nikdy nic nevynechávají. Nevadí jim, když je to stále stejný příběh.

Každý by měl mít babičku, zvláště ti, co nemají televizi. Babičky jsou jediní dospělí, kteří mají spoustu času.

osmiletý školák, Catholic Family

EUTANAZIE?

Opravdu nemáte strach dát ve volbách hlas těm, kteří považují zabíjení druhých za správné?

„Stále [...] stojíme za návrhem, aby pomoc při odchodu ze života v případě nevléčitelného pacienta nebyla považována za vraždu,“ řekl poslanec a právní expert za ČSSD Jeroným Tejc. (MF Dnes, 30. říjen 2008) Sociální demokraté podle něj předložili novelu, která eutanazii podpoří: „Tyhle věci chceme určitě prosadit.“ (HN, 12. listopad 2008)

www.eutanazie.cz

Každý z nás je jedinečný, vzácný a nenahraditelný od početí do přirozené smrti.

Jen s vaší pomocí se podaří prolomit lhostejnost rozumných, obměkčit srdce zraněných a nabídnout pomoc zoufalým.